

Tausshed viser, at han ikke billiger, at Embedsmænd opføre sig saaledes som Amtmanden i Thisted gjør, og overlader det til det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) at forsvare Amtmanden i Thisted med, at der i Thisted er en slettere Tone berettiget end her i Kjøbenhavn, finder jeg dog, det var Ministerens Pligt enten at bringe den paa-gjældende Amtmand til i Tide at tage sine Udtalelser tilbage eller i hvert Tilfælde at meddele Befolkningen i Landet, at Ministeriet ikke billigede den Slags Udtalelser; thi derved, at Ministeren har tiet, saaledes som han har, faar han dog faktisk et Slags Medansvar for den Ujæmnelighed, der er sket. — Jeg antager, at den samme Betragtning, der har været ledende for Indenrigsministeren, ogsaa har været ledende for Justitsministeren, naar han hverken har omtalt sin Afspærd overfor Medlemmer af Ulfstrup-Mødet eller lige overfor Landssthingsmand Dam. Han har derigennem desavoueret sin Optræden, og det havde han al mulig Grund til; men skjøndt jeg for Indenrigsministerens Vedkommende har kunnet tie og ikke behøver at komme tilbage til denne Sag, har jeg, da jeg med Hensyn til, hvad der er passeret Landssthingsmand Dam, har faaet Oplysninger i Hænde, anset det for rigtigt at sætte Thinget i Kundskab derom. Det er nemlig en saa overordentlig mærkelig Maade, hvorpaa hele denne Sag er bleven ledet, at jeg tror, den bedre end Noget kaster Lys over vor Centraladministration. Anledning til dette store Forhør, der blev afholdt mod Landssthingsmand Dam, er, som ærede Medlemmer ville vide, en Angivelse i et Blad, som hedder „Sjylandsposten“; det er et Blad, som staar Ministeriet meget nær; man siger, det eies af Ministeriets nærmeste Venner. Dette Blad har, efter at Landssthingsmand Dam selv har forklaret hele sin Optræden i Aalborg i et andet Blad, nemlig „Aarhus Folkeblad“, altsaa efter at Landssthingsmand Dam udtrykkelig har erklæret, at alle de Rygter, der ere satte i Omløb om ham om, at han skulde have raabt „ned med Kongen“, ere pur, ren og skjær Usandhed, at det aldrig kunde have faldet ham ind at gjøre Sigt, efter at han har oplyst baade hvordan det Hele er gaaet til, og hvor han har været og hvad han har sagt, til Punkt og Prikke og ganske nøiagtigt og med Navns Underskrift — efter dette fremkom Bladet „Sjylandsposten“ med følgende Sigtelse. Det siger nemlig, at man kan sige sig selv, at man ikke kan slutte Noget fra, hvad Hr. Dam skriver, idet han har sagt først, at han ikke har raabt „Ned med Ministeriet Estrup“, men „Vort med Ministeriet Estrup“, i For-

bindelse med, at han ikke har raabt „Ned med Kongen“. Deraf kan man se, siger „Sjylandsposten“, hvad Betydning man kan tillægge hans Erklæring, og tilføjer, at „ganske bortset fra Ordspøget: „Kunde Thyven sværge sig fra Galgen, blev han aldrig hængt“, kan man ikke tillægge hans Forsikringer nogen Vægt“. Bladet anser det ligefrem for „Pligt, at Sandheden i dette Punkt bliver konstateret“ og skriver videre: „Det er utvivlsomt, at bemeldte Landssthingsmand og hans Fæller have efter hans egen Tilstaaelse ved deres fornærmelige Udspærd og Tilraab villet krænke den Erbødighed, der skyldes Kongen, saaledes at de maa være hjemfaldne til Straf efter Straffelovens § 90, og der synes virkelig ingen Anledning at være til at tage lemfældigt paa saadanne Excesser, især naar de ere forud planlagte af et sammentrøttet Antal Personer; men har et Medlem af Landets lovgivende Forsamling fordristet sig til at raabe „Ned“ eller „Ud“ med Kongen, saa foreligger der en Forbrydelse, som falder ind under Straffelovens § 89, som det vilde være aldeles uforsvarligt at lade gaa upaatakt hen“. — Saa siges der videre: „Om hvorvidt han har raabt „ned“ eller „ud“, ere Drenvidnerne ikke enige“. Der har altsaa efter „Sjylandspostens“ egen Forsikring været Drenvidner. „I et Brev til „Flensborg Avis“,“ hedder det videre, „meddeles det saaledes, at troværdige Hjemmelsmænd, deriblandt Høifoleforstander, Captain la Cour, af Kongens Lyngby, have udsagt, at han raabte „ud“ med Kongen“. Der er desuden ogsaa andre Beviser for, at han skal have raabt ned med Kongen, og saa ender Bladet med at sige: „I hvert Fald vil det let kunne konstateres, hvad den æltere Landssthingsmand har raabt, og det er selvfølgelig aldeles ligegyldigt, om Raabet har været „ned“ eller „ud“ med Kongen, da begge Dele ere lige forbryderiske“. Dernæst føies der til, at i og for sig er Dam en Mand, der „har Fripostighed nok til at kalde sig „en fuldstændig konstitutionel kongeligfindet Mand“,“ og den hele Artikel overskrives saa: „en „loyal“ Rigsdagsmand.“ — Det er Grundlaget, hvorpaa hele denne Sag er anlagt. Ministeriet opfatter det ganske rigtig som en ligefrem Sigtelse fra „Sjylandspostens“ Side. Nu skulde man antage, at naar et Ministerium ser en Mand's Erklæring med Navn under, og denne Mand er Landssthingsmand, løber det ikke strax hen og anlægger Sag, fordi et Blad, efter at denne Erklæring var fremkommen, udslynger Mistanke og Sigtelser; men saaledes gjør vort Ministerium alligevel; det ned sætter strax Dom og Ret og forlanger, ude-